

POSTANOWIENIE

27 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 27 marca 2026 r. w Warszawie
zażalenia Fundacji C. w J.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z 3 grudnia 2025 r., V ACa 930/22 (V WSC 96/25),
w sprawie z powództwa Fundacji C. w J.
przeciwko K. K. w Z.
o zapłatę i ustalenie,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 3 grudnia 2025 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach, w sprawie z powództwa Fundacji C. w J. przeciwko K. K. w Z., na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 6 sierpnia 2025 r., odrzucił skargę kasacyjną.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie związanej z wniesieniem zażalenia powódka nie była zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika.

W praktyce Sądu Najwyższego dominuje pogląd, iż w tego typu przypadku zażalenie powinno podlegać odrzuceniu. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje bowiem zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Dotyczy to także postępowania toczącego się na skutek wniesienia do Sądu Najwyższego zażalenia (zob. np. postanowienie SN z 14 kwietnia 2021 r., I CZ 33/20). Sporządzenie zażalenia do Sądu Najwyższego osobiście przez stronę (uczestnika postępowania nieprocesowego) pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia takiego zażalenia wprost, jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełnienia tego braku. Niemożliwe również jest usunięcie takiego braku samodzielnie przez stronę, ani jej pełnomocnika w jakiegokolwiek formie (zob. m.in. postanowienia SN z 9 lipca 2021 r., IV CZ 26/21; z 16 lipca 2021 r., I CZ 21/21; z 25 lutego 2022 r., III CZ 46/22; z 14 czerwca 2022 r., III CZ 197/22).

Na marginesie należy zasygnalizować, że stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Katowicach było zasadne. Wywód przedstawiony powyżej jest aktualny również w tym przypadku.

Uwzględniając przywołaną argumentację Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie na podstawie art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. w zw. art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

Piotr Telusiewicz

[a.]